त्रैलोक्यमपि तत्पक्षंवधिष्यामीत्यनुकर्षः ॥ किंतुसेत्युत्तरश्लोकान्वयि ॥ २१ ॥ किंच स्वात्मभरणे कौसल्यायाःकस्याप्यपेक्षानेत्याह ॥ किंतुसा।कौसल्येत्यादि ॥ कुतस्तस्याएवंशक्तिस्तत्राह ॥ यस्याइति ॥ यस्याउपजीविनां उपजीविभिः ॥ सहस्रंग्रामाणां प्राप्तं वर्तते ॥ २२॥ यदेवंतदिति ॥ २३ ॥ यदेवमतोमामनुचरंकुरुष्व मत्से वामनुमन्यस्व ॥ इह मत्सेवानुमतौ वैधर्म्यं वैपरीत्यसाधकं नविद्यते ॥ त्वदुक्तहेतोरन्यथासिद्धेर्दर्शितत्वात्॥ तवार्थः फलमूलाद्याहरणरूपस्त्वत्प्रयासंविना प्रकल्प्यते प्रसि

तमहंदुर्मतिंक्रूरंवधिष्यामिनसंशयः ॥ तत्पक्षानपितान्सर्वान्त्रैलोक्यमपिकिंतुसा ॥ २१ ॥ कौसल्याबिभृयादार्यासहस्रंमद्विधान पि॥ यस्याःसहस्रंग्रामाणांसंप्राप्तमुपजीविनां॥२२॥ तदात्मभरणेचैवममातुस्तथैवच ॥ पर्याप्तामद्विधानांचभरणायमनस्विनी ॥ २३॥ कुरुष्वमामनुचरंवैधर्म्यंनेहविद्यते॥ कृतार्थोहंभविष्यामितवचार्थःप्रकल्प्यते॥ २४ ॥ धनुरादायसगुणंखनित्रपिटकाधरः॥ अग्रतस्तेगमिष्यामिपंथानंतवदर्शयन्॥ २५॥ आहरिष्यामितेनित्यंमूलानिचफलानिच ॥ वन्यानिचतथान्यानिस्वाहार्हाणितपस्वि नां॥ २६॥ भवांस्तुसहवैदेह्यागिरिसानुपुरंस्यसे॥ अहंसर्वंकरिष्यामिजाग्रतःस्वपतश्चते॥ २७॥रामस्त्वनेनवाक्येनसुप्रीतःप्रत्युवा चतं॥ व्रजापृच्छस्वसौमित्रेसर्वमेवसुहृज्जनं॥ २८॥ येचराज्ञोददौदिव्येमहात्मावरुणःस्वयं ॥ जनकस्यमहायज्ञेधनुषीरौद्रदर्शने ॥ २९॥

ध्यति ॥ अहंच तेनकृतार्थोभवामि अतउभयहितंमदनुगमनमितिभावः ॥ २४॥ तदेवदर्शयति धनुरित्यादिना ॥ श्वापदादिभ्योरक्षार्थंधनुर्ग्रहः ॥ पिटका फलमूलाद्याहरणयोग्यावंशपेटी ॥ २५ ॥ स्वाहार्हाणि होमयोग्यानिहविर्भूतानि ॥ स्वाहाराणीतिपाठे सुष्टुआहारयोग्यानि ॥ २६ ॥ स्वपतश्चेत्यनेन रात्रौस्व स्यनिर्निद्रत्वं ध्वनयति ॥ २७ ॥ अनेनवाक्येन स्वपतश्चेत्यंतेन व्रज अनुव्रज ॥ आपृच्छस्व सुहृज्जनानामाज्ञांगृहाण ॥ २८ ॥ महायज्ञे तुष्टोवरुणोराज्ञोजनकस्य धनु रादिकंददौ ॥ तच्च जनकेनास्माकंयौतकत्वेनदत्तं तत्सर्वमाचार्यसद्मनि आचार्यसत्कृत्यनिहितं तदादायक्षिप्रमाव्रज आगच्छ ॥ अत्रैवमनुवादादेव तत्रजनकाय वरुण कर्तृकधनुरादिदानं रामलक्ष्मणाभ्यांच तत्कर्तृकतद्दानंबोध्यं ॥ अयुधमितिजात्या ॥ २९ ॥